

Spectaculoasă întâlnire. Soțul poet, soția poetă, fiica poetă, fiul - după declarația proprie - obosit, la cei câțiva anișori, de evenimente literare.

Vineri ne-am întâlnit din nou la Biblioteca Națională. A fost o întâlnire cu cărți: Asigurări de viață - Brumar, 2011, de Florin Hălălău și O sută cincizeci de mii la peluze - Casa de Pariuri Literare, 2011, de Diana Iepure. În deschidere, la open mic, printre deja cunoscuții noștri cititori, au mai citit: Cătălina Bălan - texte proprii, Victor Bucătaru - din cărțile invitaților noștri, iar eu - din Serban Foarță care, tocmai în acea zi, își serba ziua de naștere.

În deschidere s-a vorbit mai puțin. Interesul nostru era pentru o lectură cât mai amplă. A început Diana și a încheiat Florin.

Apoi au urmat părerile. Era simplu de observat, încă de la primele poeme citite, că poezia Dianei e mai expansivă, mai directă; iar a lui Florin mai statică, mai meditativă. Deși a existat tendința - la unii vorbitori - de a considera că textele Dianei sunt mai facile, eu și Dumitru Crudu am infirmat această afirmație folosind ca exemplu poemul Buncărul. Aurelia Borzin a vorbit succint despre punctul de plecare în cărțile de mai sus, însă a fost contrazisă de Silvia Caloianu. Leo Botnaru a apreciat poezia Dianei ca fiind foarte directă. Petru Molodiuc a vrut să știe dacă Diana și-a propus un anumit tip de limbaj, Ion Buzu a recunoscut că l-au prins în egală măsură ambele lecturi, iar ceilalți - în mare parte - s-au mulțumit să îi felicite. Aș mai adăuga doar că în familia poezilor, nu doar că nu se scrie la fel, dar nu sunt nici antagonici. O împletire frumoasă a unei Diane expansive, feminine, volubile; perfect echilibrată de așezarea meditativă a responsabilului soț.

Ne vedem pe 22 iulie la o întâlnire, de data asta nu doar cu cuvântul, ci și cu imaginea: Victor Bucătaru!